

# อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

## หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

-----

วันนี้เป็นวันเสาร์ที่ ๓๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ  
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

เราทั้งหลายทุก ๆ คนต้องพากันมาเข้าใจกันเรื่องของชาติ ชาตินั้นหมายถึง  
ความเกิด

เราต้องพากันเข้าใจ เราจะได้พากันรู้ว่าเราเกิดมาทำไม ทำไมเราถึงต้องมาเกิด  
มีเหตุผลอะไรเราถึงต้องมาเกิด หรือว่าไปเกิด เมื่อมันได้เกิดมาแล้วเราจะทำอะไร  
ด้วยเหตุนี้เราถึงต้องรู้เราถึงต้องเข้าใจ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร  
จะได้พัฒนาใจของเรา พัฒนาวัตถุไปพร้อม ๆ กัน

ความรู้ถึงเป็นคู่การประพบัติการปฏิบัติ การปฏิบัติถึงเป็นคู่กับความรู้ สองอย่างนี้  
ต้องไปพร้อม ๆ กันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นเซตเดียวกัน พัฒนาสองอย่างนี้  
ให้ไปพร้อมกัน เพื่อให้สมบูรณ์ทางวัตถุเพื่อให้สมบูรณ์ทางใจไปพร้อม ๆ กัน

เพื่อเราจะได้เอาความรู้สึคนำชีวิต จะไม่ได้เอาความชอบไม่ชอบนำชีวิต  
ต้องเอาธรรมนำชีวิตร ไม่ถือหลักการอุดมการณ์ ชอบหรือไม่ชอบ ต้องเอาธรรม  
นำชีวิตร เพราะทุกสิ่งทุกอย่างนั้นมันเป็นกระบวนการของชีวิตที่มาจากความรู้  
ความเข้าใจ ที่เป็นความดีที่ประกอบด้วยปัญญา ที่มันเป็นความไม่รู้ไม่เข้าใจ

ที่มันไม่ใช่ความดีไม่ประกอบด้วยปัญญา มันเป็นความหลง ความหลงนั้น  
มันเป็นสัญชาตญาณ

เมื่อเราไม่รู้ไม่เข้าใจ มันจะเป็นความหลงเป็นสัญชาตญาณที่มันเป็นตัวเป็นตน  
ที่มันมีความรู้สึกมีความสำคัญมันหมายความว่าเราเป็นผู้หญิงผู้ชาย เป็นคนหนุ่มคนสาว  
เป็นคนแก่คนเฒ่าคนชรา เป็นคนเจ็บคนตายคนพลัดพราก เป็นข้าราชการ  
เป็นนักการเมืองเป็นนักบวช

สำคัญมันหมายความว่าเราดีกว่าเค้า เก่งกว่าเค้า ฉลาดกว่าเค้า เรารวยกว่าเค้า  
มีเพาเวอร์สูงกว่าเค้า หรือพอ ๆ กับเค้า หรือว่าสู้เขาไม่ได้ มันมีเขามีเรา  
มันเป็นสัญชาตญาณ หลงไหลในตัวตน รักความสุขหลงความสุข ไม่ชอบความทุกข์  
ระแวงภัย กลัวความเจ็บความแก่ความตายความพลัดพราก อย่างนี้มันเป็น  
สัญชาตญาณ มันเป็นความไม่รู้ไม่เข้าใจ เอาธาตุเอาชั้นเอาอายตนะ เอาธาตุทั้ง ๔  
ชั้นทั้ง ๕ อายตนะภายในทั้ง ๖ เป็นเรา เอาอายตนะภายนอกเป็นคนอื่น  
อย่างนี้เรียกว่ายังไม่รู้ยังไม่เข้าใจ

ชีวิตของเรามันยังตกอยู่ในยานแห่งความหลงที่มันเป็นสัญชาตญาณ  
ถึงได้มีการเวียนว่ายตายเกิด ถึงได้เป็นสังสารวัฏ มีการเวียนว่ายตายเกิด

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบำเพ็ญพุทธบารมีมายาวนาน  
หลายล้านชาติ หลายอสงไขย ก็เพื่อหยุดพลังงาน หยุดสัญชาตญาณ อบรมบ่มอินทรีย์  
ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม ไม่ไปตามผัสสะ ถือเอาธรรมนำชีวิต เป็นหลักการอุดมการณ์  
อุดมธรรม ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม เป็นศิลปะแห่งชีวิต เป็นศิลปะเป็นสมาธิคือความตั้งมั่น  
มีปฏิภาณตั้งมั่น ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม เปรียบเสมือนเสาเข็ม เจาะลึกลงสู่แผ่นดิน

ลึกลายโยชน์ ยิ่งกว่าเขาพระสุเมรุเสียอีก ไม่หวั่นไหวไปตามสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ดำรงไว้ซึ่งธรรมเพื่อความยุติธรรม เพื่อความเป็นธรรม เป็นธรรมนุญในการบำเพ็ญ พุทธบารมี เป็นเวลาอันยาวนานเป็นปฏิบัติที่ติดต่อกันเนื่องหลายอสงไขย ไม่หวั่นไหวไปตามสิ่งแวดล้อม มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการบำเพ็ญพุทธบารมี สิ่งที่ประเสริฐ

การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ก็ต้องเอาธรรมนุญนำชีวิต การพัฒนากายวาจา กิริยามารยาทอาชีวะก็ต้องเอาธรรมนุญนำชีวิต

การพัฒนาใจของพวกเราก็ต้องเอาธรรมนุญนำชีวิต เพื่อให้เป็นปัญญาสัมมาทิฐิ ปฏิบัติในการประพฤติกการปฏิบัติที่ ติดต่อกันเนื่องนี้ เป็นสิ่ง ที่สำคัญ ความรู้ความเข้าใจอย่างนี้เรียกว่าพุทธะ เพื่อหยุดวิภวภูสงสารของตัวเองด้วยความรู้ ความเข้าใจ นี้เรียกว่าพุทธะ

รถ เรือ เครื่องบิน เปรียบเสมือนกายวาจากิริยามารยาทอาชีวะ ต้องมีพวงมาลัย เพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทาง มีคันเร่ง มีเกียร์เร็ว มีเกียร์ช้า มีเกียร์ว่าง

ชีวิตที่เป็นพุทธะ เป็นปัญญา เป็นชีวิตที่รู้เข้าใจในเรื่องกรรมในเรื่องกฎแห่งกรรม ในเรื่องผลของกรรม มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเวียนว่ายตายเกิด และหยุดเวียนว่ายตายเกิด เป็นผู้ที่รู้อดีตที่ผ่านมา รู้อนาคตที่จะไปข้างหน้า รู้เรื่องปัจจุบัน เป็นผู้มีสติรู้ตัวทั่วพร้อมทั้งกายวาจากิริยามารยาทอาชีวะ เป็นผู้มีสติรู้ตัวทั่วพร้อม มีทั้งความสงบมีทั้งปัญญาไปพร้อม ๆ กันไปในเขตเดียวกัน มีสติเป็นพื้นฐานมีปัญญาเป็นพื้นฐานเรียกว่าพระกรรมฐานนะ

คำว่าพระหมายถึงธรรมบุญรัฐธรรมบุญ พระนั้นไม่ใช่บุคคลตัวตน พระนั้นคือธรรมบุญรัฐธรรมบุญ ปรับตัวเองเข้าหาธรรมะเข้าหาธรรมบุญ ไม่ทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย ไม่ทำตามความรู้สึก เอาธรรมบุญนำชีวิต เอาความบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพ เอาใจที่บริสุทธิ์คุณด้วยความตั้งใจตั้งใจเจตนา มีปิติมีความสุขมีเอ็กคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

รู้ดีดี... อันไหนผิดก็ยกเลิก อันไหนมันดีก็ทำต่อ

ปัจจุบันนี้ถึงได้ถือเป็นวาระสำคัญแห่งชาติ เพราะชาตินั้นคือความเกิด

ต้องรู้เข้าใจว่าเราเป็นมนุษย์เป็นผู้ประเสริฐ สรีระร่างกายของเราเป็นสิ่งที่ประเสริฐ เราได้รับทรัพยากรที่ประเสริฐ มีธาตุมีชั้นมีอายตนะที่ประเสริฐ อายุขัยของหมู่มวลมนุษย์จะอยู่ได้ร่วม ๆ หนึ่งศตวรรษ หนึ่งศตวรรษคือร้อยปี

ถ้าเราทำความดีประกอบด้วยปัญญา ปัญญาประกอบด้วยความดี มีปิติมีสุข มีเอ็กคตา ก้าวไปด้วยอริยสัจทั้งสี่ มีความสุขใจสบายใจ ชีวิตนั้นอยู่ได้มากกว่าร้อยปีนะ

ให้เราเข้าใจ ว่าเราเป็นมนุษย์เป็นผู้ประเสริฐได้รับทรัพยากรที่ประเสริฐ เราทั้งหลายต้องรู้ว่าเราเกิดมาเพื่อความดีเพื่อบารมี เราต้องรู้จักคุณค่า เราต้องรู้จักคุณค่าของสิ่งที่ประเสริฐ

ปัจจุบันถึงเป็นวาระสำคัญแห่งชาติทั้งกายทั้งวาจาทั้งภิรียมารยาททั้งใจ ให้เป็นวาระแห่งชาติ เราจะได้หยุดวิฎฐสงสารหยุดสัญชาตญาณเพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมบุญนำชีวิต

เราทั้งหลายจะได้รู้ความเกิด เราใช้ความเกิดที่มีประโยชน์ ไม่เอาความเกิดนี้ไปใช้ทางเสียหาย ประเพณีโบราณ บรรพบุรุษของเราถึงเป็นประเพณีที่ไม่เบียดเบียนคนอื่น ไม่เบียดเบียนสัตว์อื่น ไม่เอาของคนอื่น เป็นแต่ผู้ให้เป็นแต่ผู้เสียสละ

จึงมีวิธีแรกนาขวัญในฤดูกาลเพาะปลูกนะ นี่ชี้ให้เห็นบอกให้เห็นในการไม่เบียดเบียน มีการทำไร่นาทำสวนทำเกษตร นี่เป็นหลักเหตุผลในการไม่เบียดเบียน ไม่เอาความสุขจากความทุกข์ของคนอื่น ทั้งกายวาจาภิรียมารยาท อาชีพ ไม่เอาความสุขจากความทุกข์ของคนอื่น เอาความสุขจากการไม่เบียดเบียน แล้วก็ยังเป็นผู้ให้

เราคิดดูดี ๆ นะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านไม่เอาอะไร ท่านเป็นผู้ให้เป็นผู้เสียสละ วันหนึ่งคืนหนึ่งท่านบรรทมพักผ่อนเพียง ๔ ชั่วโมง เพื่อให้กับร่างกายให้กับสรีระให้กับพระวรกาย บรรทมพักผ่อนวันละ ๔ ชั่วโมง เสียสละเพื่อหมู่มวลมนุษยเทพเทวาสรรพสัตว์ทั้งหลาย ๒๐ ชั่วโมง

เราต้องรู้เข้าใจ การเสียสละนี้มันเป็นความสุข การพัฒนาใจพัฒนาวิทยาศาสตร์ ที่มันมีความสุข มันมีความสุขอยู่ในตัวเป็นความดับทุกข์ในตัวมันเป็นเซตเดียวกันไปในตัว

ให้พวกเราทั้งหลายรู้ นะ สมาธิกับปัญญามันถึงไปพร้อม ๆ กัน เพราะสมาธิเราคิดดูแล้วมันเป็นวิทยาศาสตร์ประกอบด้วยเหตุด้วยผล ถึงต้องมีปัญญาบริสุทธิ์คุณเพื่อไม่ให้เป็นตัวเป็นตน เป็นการปฏิบัติธรรมเพื่อธรรมไม่ใช่นิติบุคคลตัวตน เป็นการเรียนหนังสือเพื่อธรรมเพื่อธรรมบุญ เป็นการงานทำการเพื่อธรรม

เพื่อธรรมบุญเป็นข้าราชการเป็นนักการเมืองเป็นนักบวช เป็นพ่อค้าประชาชน เพื่อเป็นธรรมเป็นธรรมบุญ ไม่ได้พัฒนาวิทยาศาสตร์ไปเพื่อตัวเพื่อตน

ต้องมีปัญญาสัมมาทิฐิอย่างนี้ มันจะเป็นรายรับรายจ่ายสมดุลพอดี เรารับมาเท่าไรก็จ่ายไปเท่านั้นไม่มีหนี้มีสิน ว้างจากตัวตน เพราะทุกอย่างที่มันจรไปจรมาทางตาหูจมูกลิ้นกายใจ มันเป็นเพียงจรไปจรมานะ

ทุกอย่างนั้นเมื่อเรารู้เราเข้าใจมันจะเป็นพระนิพพาน มันจะไม่มีหนี้ไม่มีสิน มันจะเป็นความเพียงพอพอเพียง

เหมือนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดชเป็นกษัตริย์ของเมืองไทยท่านได้ตรัสแก่พสกนิกรชาวไทยและชาวโลกว่า เราทั้งหลายต้องรู้เรื่อง อริยสัจสี่ในเรื่องความจริงเรื่องประภัสสร เราจะได้เข้าถึงความรู้ความเข้าใจ ที่เป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณที่ยกเลิกตัวตน เราจะได้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี เราอยากได้มากมันก็ไม่มากมันก็เท่ากัน อยากให้น้อยมันก็ไม่น้อย มันก็เท่าเท่า

เราจะรู้เข้าใจ จะได้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เราจะได้เอาความสงบ กับปัญญาไปพร้อม ๆ กันด้วยความรู้ความเข้าใจ

การประพาสการปฏิบัติต้องพากันรู้พากันเข้าใจอย่างนี้ เราทั้งหลายจะได้รู้ การเกิด การเกิดของเราต้องเป็นคุณอย่าให้การเกิดของเรานั้นเป็นคุณ เค้าถึงเรียกว่า กรรมที่เป็นคุณหรือกามที่เป็นคุณ

กรรมกับกามมันคืออันเดียวกัน กรรมกับกามมันคือความหลง กรรมที่เรารู้เข้าใจ มันจะเป็นคุณ คำเรียกคุณโน้นคุณนี้ ทุกอย่างนั้นเราเข้าใจ เอาสิ่งที่เรารู้เข้าใจ มาปฏิบัติให้มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ทุกอย่างจะมีแต่คุณ คำถึงเรียกคุณโน้นคุณนี้

เราเอาตัวตนนำชีวิตเอาความหลงนำชีวิตเราก็ไม่ใช่คุณนะ เราเป็นโทษนะ เรียกว่าโทษนั้นโทษนี้ก็ได้ กายวาจาภิรียมารยาททั้งอาชีพเป็นโทษไม่ใช่คุณ

เราต้องรู้เข้าใจเรื่องคุณเรื่องโทษ ธรรมะธรรมบุญเป็นคุณเป็นประโยชน์ต่อตนเอง และมหาชน

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ รู้จักคุณนะ เราทั้งหลายต้องบริโภคความถูกต้อง บริโภคความดีที่ประกอบด้วยปัญญาด้วยการรู้เสียสละ เพื่อหยุดสัญญาตณฺหาณ หยุดความรู้สึกที่เป็นตัวเป็นตน อย่าไปคิดอะไรเพื่อตัวเพื่อตน พุดอะไรเพื่อตัวเพื่อตน กิรียมารยาทอะไรก็เพื่อตัวเพื่อตนอย่างนี้มันไม่ได้ มันคือโทษไม่ใช่คุณนะ

เราต้องรู้เข้าใจ กายวาจาภิรียมารยาทใจมันต้องเป็นคุณด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราทั้งหลายทำอย่างนี้แหละมันจะเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี ชีวิตของเราต้องก้าวไปอย่างนี้ปฏิบัติอย่างนี้

เราทั้งหลายต้องพากันรู้เข้าใจ พ่อแม่เป็นตัวอย่างแบบอย่าง

คำว่าพ่อแม่ นั่นคือแบบคือพิมพ์ แห่งความดีที่ ประกอบด้วยปัญญา ปัญญาที่ประกอบด้วยความดี

พ่อแม่ครูบาอาจารย์พระเจ้าพระสงฆ์ต้องเป็นแบบเป็นพิมพ์ เพื่อจะได้ออกมา สวย ๆ พิมพ์มันอย่างไรมันก็ออกมาอย่างนั้นนะ

ผู้นำที่มีปัญญาสัมมาทิฐิ สำคัญนะ เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันก็คือดีเอ็นเอ แห่งอวิชาความหลง คือดีเอ็นเอแห่งการเวียนว่ายตายเกิดนะ นี่แสดงถึงแบบพิมพ์ มันไม่ดี พ่อพิมพ์แม่พิมพ์มันไม่ดี

พ่อแม่ทั้งหลายต้องกลับมาองดูตัวเองนะ คุณครูอาจารย์ต้องมาองดูตัวเองนะ ข้าราชการนักการเมืองนักบวชทั้งหลายต้องมองดูตัวเอง ถ้าเราไม่มองตัวเอง ไม่รู้การประพฤติกปฏิบัติ ไม่มีสติเป็นพื้นฐานมันมีความหลงมีวิชาเป็นพื้นฐานนะ มันมีไสยศาสตร์เป็นพื้นฐานนะ มันไม่ใช่ปัญญาบริสุทธิ์คุณเป็นพื้นฐาน

เราเป็นพ่อแม่ปู่ย่าตายายข้าราชการนักการเมืองต้องกลับมาดูตัวเอง เราถึงจะเป็นแบบเป็นพิมพ์ ส่งดีเอ็นเอแห่งความถูกต้อง

ชีวิตของเรามันอยู่ที่ผู้นำนะ ความไม่รู้ไม่เข้าใจเรียกว่าเราได้ผู้นำไม่ดี

ด้วยเหตุนี้เราทั้งหลายต้องเน้นมาที่ตัวเรา พระพุทธเจ้าก็เน้นที่พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ก็เน้นที่พระอรหันต์ ข้าราชการนักการเมืองนักบวชพ่อค้าประชาชน ทั้งหลายก็เน้นที่ตัวเอง อย่าไปเน้นที่บุคคลอื่น

ต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ การดำเนินชีวิตของเราน่ะมันรับจ๊อบ แห่งความหลงนะ จ๊อบก็หมายถึงกรรม กรรมแห่งความหลง เราอย่ารับจ๊อบ แห่งความหลง อย่าเอาความหลงเป็นรางวัล

ตื่นขึ้นมาไม่รู้เข้าใจ มารับเอาจ๊อบ รับเอารางวัลแห่งความหลงนี้ไม่ได้

เราต้องรู้เข้าใจเราถึงจะเข้าถึงคุณถึงบริสุทธิ์คุณนะ เราไม่ได้เกิดมาเพื่อรับจ้างนะ รับจ้างด้วยรางวัลแห่งความหลงนะ เพื่อได้รูปสวย ๆ เสียงเพราะ ๆ อาหารอร่อย ๆ สัมผัสดี ๆ นะ จะได้เพลิดเพลินในกามอย่างนี้

เราอย่ามาเอารางวัลอย่ามารับจ้าง รับจ้างเวียนว่ายตายเกิดมันเป็นการพัฒนา ตั้งแต่วิทยาศาสตร์นะ ไม่ได้พัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน

เราต้องเข้าใจเรื่องอบายมุขอบายภูมิ ถ้าเราไม่เข้าใจมันก็จะเป็อบายมุข อบายภูมินะ

มนุษย์เราหรือว่าโลกนี้มันมีอยู่ ๓๑ ภพภูมิ เราไม่รู้ไม่เข้าใจเราก็อยู่ในภพภูมิ ต่าง ๆ ภพนี้ก็หมายถึงความเกิดนะ

เราทั้งหลายรู้เข้าใจเรื่องของความเกิดนะ เราทั้งหลายจะได้หยุดภพภูมิ แห่งความเกิดด้วยความรู้ความเข้าใจ เราจะได้ผ่านไปด้วยความรู้ความเข้าใจ เราจะได้ผ่านไปด้วยธรรมบุญ วัฐฐธรรมบุญ เราจะได้เข้าใจเรื่องชาติ เรื่องการเวียนว่ายตายเกิด แล้วหยุดเวียนว่ายตายเกิด

เราจะได้รู้เรื่องกษัตริย์ กษัตริย์นี้ก็หมายถึงปัญญา ปัญญาที่บริสุทธิ์คุณ ไม่ใช่ปัญญาเพื่อตัวตน ปัญญารู้แจ้งตามเป็นจริง เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมบุญ นำชีวิต ไม่เอาความไม่รู้ไม่เข้าใจ ไม่เอาไสยศาสตร์นำชีวิต

ที่ปัจจุบันนี้นะมีคนเค้าพูดกันในสังคมว่า สายมู ๆ สายไสยศาสตร์นะ อันนี้เป็นความหลงนะ มันเป็นการพัฒนาวิทยาศาสตร์ไม่เอาใจไปพร้อมกัน มันเป็นสายมูสายหลงมันเป็นไสยศาสตร์

กษัตริย์หมายถึงปัญญาบริสุทธิ์คุณ ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นพระมหากษัตริย์  
ถึงต้องทรงทศพิธราชธรรม ผู้ที่เป็นพระมหากษัตริย์จึงต้องแถลงการณ์อุดมการณ์  
อุดมธรรม ว่าข้าพเจ้าจะเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิตรองทศพิธราชธรรม  
เพื่อเอาธรรมนำชีวิต

ระบบข้าราชการนักการเมืองนักบวชพ่อค้าประชาชนนะ เป็นผู้ที่ได้รับทรัพยากร  
ที่ประเสริฐเกิดมาเป็นมนุษย์ ก็ต้องใช้หลักการเดียวกันนี้แหละ ไม่มีใครยกเว้น  
ต้องเอาธรรมนำชีวิตรอง ไม่เอานิติบุคคลตัวตนนำชีวิต

เราทั้งหลายนะให้พากันรู้เข้าใจ เราจะได้รู้ว่าพวกเรานี้เกิดมาอย่าไปปฏิเสธ  
ความถูกต้อง อย่าไปปฏิเสธธรรมบุญรัฐธรรมบุญ ถึงมีคุณมีประโยชน์ต่อหมู่มวลมนุษย์  
ไม่มีใครยกเว้น

ต้องเข้าสู่ภาคประพาสภาปฏิบัติ ทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ทั้งกายวาจา  
กิริยามารยาททั้งอาชีพทั้งเรื่องใจนะ ต้องปรับตัวเข้าหาธรรมบุญเข้าหาเวลา  
มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพาสภาปฏิบัติ

เราทั้งหลายต้องมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพาสภาปฏิบัติ  
ถ้าเราไม่มีปิติไม่มีความสุขไม่มีเอกัคคตาในการประพาสภาปฏิบัติ เราทั้งหลาย  
จะมีความสุข

ความทุกข์กับโรคซึมเศร้าก็คืออันเดียวกันนี้แหละ ภาษาแพทย์เค้าเรียก  
โรคซึมเศร้า ภาษาพระศาสนาเค้าเรียกความทุกข์ ความทุกข์ทางใจ

มนุษย์เราต้องรู้เข้าใจ ความชอบความไม่ชอบนี้สองอย่างนี้นั้นคืออันเดียวกัน

ให้เรารู้นะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านถึงบอกเราทั้งหลายว่าอย่าไปตรึกในความชอบความไม่ชอบ เราต้องผ่านไปด้วยความรู้ความเข้าใจอย่าเอาความชอบไม่ชอบนำชีวิต ว่าฉันชอบอย่างนั้นฉันไม่ชอบอย่างนี้

ให้เรารู้เข้าใจ นี่มันเป็นนิติบุคคลตัวตน เราต้องรู้เข้าใจ เราต้องผ่านไปเรื่องความชอบไม่ชอบ ชอบไม่ชอบมันอยู่ในระดับเหวี่ยงไปเหวี่ยงมาเค้าเรียกไบโพล่าภาษาแพทย์เค้าเรียกโรคไบโพล่า มันเหวี่ยงไปเหวี่ยงมา มันไม่สงบ

เราต้องรู้เรื่องความชอบไม่ชอบนะ ถ้าเราเอาความชอบไม่ชอบนำชีวิตนี้ชีวิตของเรามันจะไม่บรรลุนิติภาวะนะ เพราะเราเอาความชอบไม่ชอบนำชีวิตเรียกว่าชีวิตของเราไม่บรรลุนิติภาวะ

ถึงเราจะเรียนศึกษาจบปริญญาตรีโทเอกเป็นศาสตราจารย์เป็นเหรียญตราการเรียนทางธรรมะตั้งแต่นักธรรมตรีโทเอกถึงเปรียญ ๙ นะ ถ้าเอาความรู้สึกนำชีวิต บุคคลเช่นนี้หรือเช่นนั้นเรียกว่าเป็นบุคคลที่ไม่บรรลุนิติภาวะ เป็นบุคคลเอาวิทยาศาสตร์นำชีวิตเอาความหลงนำชีวิต เป็นบุคคลมีหลักการอุดมการณ์เป็นหลักการอุดมการณ์แห่งความหลง

มีปัญญาเราต้องรอบคอบนะ เราต้องมีอุดมธรรม มีธรรมบุญรัฐธรรมบุญ

เราทั้งหลายนะพากันมารู้เข้าใจ พากันเข้าสู่การประพฤติการปฏิบัติสิ่งมันผ่านมาแล้วช่างหัวมัน มันผ่านมาแล้วมันแก้ไขไม่ได้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตรว่า ช่างหัวเผือก  
ช่างหัวมัน เราอย่าไปเสียอกเสียใจ ให้ถือว่าเป็นประสบการณ์ทั้งฝ่ายถูกต้อง  
และฝ่ายไม่ถูกต้อง

เรามาเน้นที่ปัจจุบันนี้แหละ ปัจจุบันเรามาปฏิบัติติดต่อกัน

การปฏิบัติต้องติดต่อกันนะ ตามหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม ทำอะไร  
ต้องติดต่อกัน

การที่เราทำอะไรติดต่อกัน ๓ อาทิตย์ขึ้นไปจะเห็นผลทางวิทยาศาสตร์  
จะเห็นผลทางจิตใจ

อย่างเราตอนต้นไม้หรือทาบกิ่งต้นไม้ หรือคันคว่ำทางวิทยาศาสตร์ ๒๑ วัน  
มันจะเห็นผล การกระทำที่เป็นปฏิบัติที่ติดต่อกันมันจะเป็นชิฟที่ฝังอยู่ในชั้น  
ในสัญญาชั้น มันจะเป็นเมมโมรี่ที่บันทึก สิ่งที่บันทึกสิ่งที่ติดต่อกัน

เราคิดดูดี ๆ นะไก่มันฟักไข่ก็ใช้เวลา ๓ อาทิตย์ถึงออกมาเป็นลูกไข่ หรือฟักด้วย  
ไฟฟ้าก็ใช้เวลาฟัก ๓ อาทิตย์เหมือนกัน

เราต้องรู้เข้าใจเรื่องปฏิบัติเป็นสิ่งสำคัญ ถึงได้มีหลักการมีอุดมการณ์อุดมธรรม  
ด้วยความรู้ความเข้าใจ ปฏิบัติติดต่อกันเพื่อให้ศีลสมาธิปัญญาติดต่อกัน  
มันถึงจะได้ผลหรือจะมีผลนะ

เราต้องมีหลักการมีอุดมการณ์อุดมธรรม การเรียนหนังสือเราก็ต้องมีความสุข  
ในการเรียนหนังสือ ให้ทุ่มอย่างนี้เต็มที่เลย

การทำงานก็ต้องมีความสุขในการทำงาน ให้ทุ่มเทอย่างนี้ให้เต็มที่ การขยันรับผิดชอบก็ให้มีความสุขในการขยันรับผิดชอบ ตั้งใจตั้งใจ

การปฏิบัติถึงไม่มีต่อหน้าและลับหลัง มันเป็นออกมาจากใจ ออกมาจากความรู้ ออกมาจากพระนิพพานะ ต้องตั้งใจตั้งใจเพื่อให้ปฏิบัติมันติดต่อกัน

เหมือนผู้ที่จะมาบวชในพระพุทธศาสนาตามหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม ๓ เดือนที่พระอยู่จำพรรษาไม่ได้จาริกไปที่ไหนนะ ทางพระมหากษัตริย์ก็จะให้ข้าราชการลาบวชได้ ๔ เดือนนะ คือ ๑๒๐ วัน ลาก่อนเข้าพรรษา ๑๕ วัน จนออกพรรษาไปอีก ๑๕ วัน

ทำไมถึงลาก่อนเข้าพรรษา ๑๕ วัน ก็เพราะว่าไปเรียนนาคขานนาค เรียนกราบ เรียนไหว้ ไปเรียนไปปฏิบัติ เพื่อให้มันบวชทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาทบวชทั้งใจ เพราะการบวชนี้ก็ต้องบวชเป็นพระ เป็นพระธรรมเป็นพระวินัย ยกเลิกทำอะไรก็ตามใจตามอัธยาศัย ทำเหมือนพระพุทธเจ้าร้อยเปอร์เซ็นต์เหมือนพระอรหันต์ ร้อยเปอร์เซ็นต์ เอาพระธรรมเป็นพระวินัย

ผู้ที่บวชมาถึงเป็นพระนะถึงเป็นพระธรรมพระวินัย ยกเลิกนิติบุคคลตัวตน เป็นพระธรรมพระวินัย ผู้ที่มามีบวชในพระพุทธศาสนาถึงตั้งฉายาให้ใหม่หมดนะ ตั้งชื่อให้ใหม่ตั้งฉายาให้ใหม่เพื่อเป็นพระธรรมเป็นพระวินัย

ผู้ที่มาบวชถึงมาทำความรู้ความเข้าใจ ให้ฝึกกราบฝึกไหว้ฝึกกิริยามารยาท ฝึกอดอาหารไม่ฉันอาหารในเวลาวิกาล ออกพรรษาแล้วรับกฐินเสียก่อน ถึงค่อยลาสิกขานะ

เพราะบวชมาแล้วพ่อแม่ก็กราบไหว้ปู่ย่าตายายก็กราบไหว้ พระราชามหากษัตริย์  
ข้าราชการนักรบเมืองต้องกราบต้องไหว้

ต้องรู้ว่าพระนี่ไม่ใช่ผู้ที่ปลงผมห่มผ้าเหลืองอย่างเดียวนะ ถ้าปลงผมนุ่งห่มผ้าจีวร  
มันเป็นเพียงรูปแบบภายนอกเป็นเพียงแบรนด์เนมเฉย ๆ นะ มันเป็นเพียงการแต่งตั้ง  
เป็นรูปแบบ

ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจในการแต่งตั้งให้เป็นพระ เป็นข้าราชการ เป็นนักรบเมือง  
อย่างนี้ เราจะไม่เข้าใจความหมายของคำว่าเกิดมาทำไม เป็นข้าราชการทำไม  
เป็นนักรบเมืองทำไม เป็นนักบวชมาทำไม

เราต้องรู้ความหมาย ความเป็นด้วยความรู้ความเข้าใจ เราจะได้เอา  
แบรนด์เนมไปทำมาหาอยู่หากิน หรือว่าไปหาอยู่หาหลงนะ แบรนด์เนมที่เราไม่เข้าสู่  
ภาคประพฤติกปฏิบัติทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีวะทั้งใจ

ถ้าเราไม่รู้เข้าใจ เรานี้แหละจะเป็นผู้ที่หลอกลวงจะเป็นข้าราชการที่หลอกลวง  
เป็นนักรบเมืองที่หลอกลวง จะเป็นนักบวชที่หลอกลวงจะเป็นพ่อค้าประชาชน  
ที่หลอกลวง

ต้องรู้เข้าใจมนุษย์เราต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตรั้งถึงเป็นคน  
ไม่หลอกลวง

การปฏิบัติธรรมถึงไม่มีต่อหน้าและลับหลังการทำอะไรมีต่อหน้าและลับหลัง  
ถือว่าเป็นการหลอกลวง ถือว่ายังเป็น ๑๘ มงกุฎอยู่

ดูดี ๆ แล้ว ๑๘ มงกุฏมันเป็นความหมายอันเดียวกันที่การเรียนการศึกษาตามหลักการของมนุษย์มันมีทั้งหมด ๑๘ ศาสตร์ เพื่อจะเอาไปใช้เอาไปปฏิบัติที่เป็นบริสุทธิคุณ ไม่ได้เอาไปใช้เพื่อเป็นตัวเป็นตน

ถ้าเราเอาไปใช้เพื่อเป็นตัวเป็นตนมันจะเป็น ๑๘ มงกุฏ มันจะเป็นการหลอกลวงหลอกลวงอย่างต้น ๑๘ มงกุฏ หลอกลวงอย่างกลาง ๓๖ หลอกลวงอย่างสูงสุด มัน ๕๔ นะ มันเป็นอย่างนี้นะ เราต้องรู้เข้าใจทุกอย่างนะ เราต้องรู้ต้องเข้าใจมันถึงจะเป็นคุณไม่เป็นโทษ มีแต่คุณ

ให้รู้เข้าใจนะ การที่เราเอาเทศน์นักบวชนี้มาเป็นแบรนด์เนมหาอยู่หาฉันหรือหาอยู่หาหลงนี้ มันไม่ถูกต้องนะ เราเอาแบรนด์เนมที่เป็นข้าราชการนักการเมืองมาหาอยู่หาหลงนี้มันไม่ถูกต้องนะ เพราะมันเป็นอาชีพที่หลอกลวงนะ มันยิ่งกว่า ๑๘ มงกุฏ ยิ่งกว่า ๓๖ ยิ่งกว่า ๕๔ นะ

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ยกเลิกทุจริตนะ ถ้าเราไม่ยกเลิกทุจริตมันไม่ได้มันไปไม่ได้เดียวมันจะพังทลายแน่นอนนะ มันจะพังทลายยิ่งกว่าตึก สตง.นะ

เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิตเอาทุจริตนำชีวิต ไม่มีปิติมีความสุขในความถูกต้องเอาธรรมบุญนำชีวิตชีวิตมันจะพังทลายเหมือนตึก สตง.นะ เพราะตึก สตง. ทำให้เรามองเห็นว่าความไม่ถูกต้องมันพังทลาย

ตึก สตง.อยู่ที่กรุงเทพมหานคร ตึก ๓๐ กว่าชั้น ตึก สตง.ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจเอาความหลงนำชีวิตเอาทุจริตนำชีวิต ชีวิตมันเลยพังทลาย ชีวิตมันพังทลายนะ ตึกสตง.มันพังทลายด้วยนิติบุคคลตัวตนพังทลายด้วยทุจริตมันจะไปแก้ไขตั้งแต่

ภายนอกมันจะไปพัฒนาตั้งแต่วิทยาศาสตร์จะไปเอาความสุขบนความหลง  
ชีวิตเลยพังทลายนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะ เราคิดดูดีๆ นะ ตึกใหญ่กว่าสูงกว่าตึก สตง.ตั้งหลาย  
สิบตึกที่กรุงเทพมหานครที่ปริมณฑล เค้าย่พังทลายเหมือนตึกสตง. เพราะพอที่จะรับ  
น้ำหนักได้ ไม่ใช่ไม่โก่งกินคอร์รับชั้นนะ แต่เค้าย่โก่งกินคอร์รับชั้นน้อยพอที่จะรับ  
แผ่นดินไหวจากมณฑลทะเลประเทศพม่า ศูนย์กลางแผ่นดินไหวอยู่ที่เมืองมณฑลทะเล  
ประเทศพม่าห่างไกลกันตั้งนับพันกิโล

นี่ให้เรามองเห็นในแง่มุมความไม่ถูกต้องนะ ชีวิตที่เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต  
มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ

เราทั้งหลายถึงต้องเป็นผู้ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป เห็นภัยในวัฏฏสงสาร  
รู้จักความคิดรู้จักอารมณ์เหมือนท่านพระอาจารย์ลี ธัมมธโร สมุทฺธปการ  
ท่านรู้จักความคิดการปรุงแต่งของตัวเอง

เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ชีวิตของเราทั้งหลายมันก็ต้องพังทลาย เพราะมันไม่ถูกต้อง  
มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. นี้แหละ

ตึก สตง.ที่อยู่กรุงเทพมหานครอยู่เมืองหลวงอยู่เมืองกรุง เป็นศูนย์รวม  
ของประเทศ เหมือนสมองเป็นศูนย์รวมของร่างกาย เหมือนหัวใจเป็นศูนย์รวม  
ของสรีระร่างกาย

สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่บริหารประเทศ บริหารแผ่นดินไม่เข้าใจ ในการประพฤติกการปฏิบัติ เอาแต่ความรู้เอาแต่วิทยาศาสตร์เอาแต่ตัวเอาแต่ตน ไปแก้แต่สิ่งภายนอก ไม่ได้แก้ตัวเองไปพร้อม ๆ กัน

การพัฒนาวิทยาศาสตร์มันต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันมันถึงถูกต้องนะ พัฒนาทั้งภายนอกภายในด้วยความรู้ความเข้าใจให้ครบวงจร อริยมรรคองค์แปด ถึงเป็นความรู้ความเข้าใจ เพื่อการประพฤติกการปฏิบัติมันจะได้สมบูรณ์ สมบูรณ์ทั้ง กายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพด้วยความถูกต้อง

มันต้องรู้ธรรมรู้ปัจจุบันธรรม รู้ธรรมธรรมนุญนะ ถ้าเราไปจัดการแต่สิ่งภายนอก เราไม่ได้จัดการตัวเองมันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี่นะ

การบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่น มันต้องรู้เข้าใจแล้วมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติกการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์

ถ้าเรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติกการปฏิบัติมันก็ไม่มี ความทุกข์อยู่แล้ว ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราต้องรู้จักการประพฤติกการปฏิบัติ ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพ เราต้องเน้นมาที่ตัวเราในการประพฤติกการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของตัวเอง ให้มันสมบูรณ์ เราทั้งหลายจะไม่ได้พังทลายเหมือนตึก สตง.

ถ้าใครมีตัวมีตนบุคคลนั้นคือทุจริตนะ เราทั้งหลายจะได้รู้ว่าทุจริตนั้นคือตัวตนนะ ใครเอาตัวตนนำชีวิตบุคคลนั้นคือบุคคลที่ทุจริต เราต้องรู้จักธรรมรู้จักธรรมนุญ ปัญหาต่าง ๆ นั้นมันอยู่ที่ทุจริตนะ

การที่จะบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่นต้องยกเลิกทุจริต ถึงจะเป็นนักบริหาร  
ตัวเองนักบริหารคนอื่นด้วยการรู้เข้าใจในการบริหารในการปฏิบัติ

ตำแหน่งที่เค้าแต่งให้เราเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นตำแหน่งที่ให้เรามาเสียสละ  
มารับผิดชอบโฟกัสในการประพฤติกการปฏิบัติ ไม่ใช่ตำแหน่งที่ให้พวกเราทั้งหลาย  
มาทุจริตนะ

ให้ถือว่ามันเป็นตำแหน่งที่ทรงเกียรติมีเกียรติมีศักดิ์ศรี เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง  
มันจะมีเกียรติมีศักดิ์ศรีได้อย่างไร ถึงพวกเราทั้งหลายจะพากันใส่สุทผูกเนคไท  
เป็นผู้ทรงเกียรติมันก็ไม่เป็นผู้ทรงเกียรตินะ มันเป็นผู้ทรงความหลงต่างหาก  
ทรงความโง่ความหลงมกต่างหากละ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะเข้าถึงบริสุทธิ์คุณ เข้าถึง  
ธรรมบุญเข้าถึงรัฐธรรมบุญไม่ได้ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเป็นอบายมุขอบายภูมินะ  
มันตกอยู่ในภพภูมิของ ๓๑ ภพภูมิ

ในภพภูมิของวิฆฏสงสารนี้มีอยู่ ๓๑ ภพภูมิ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็จะอยู่ใน  
ระนาบของ ๓๑ ภพภูมินี้แหละ

เค้าถึงมีศัพท์ว่าคน คนนี้หมายถึงตัวถึงตน หมายถึง ๓๑ ภพภูมินี้แหละ  
ภพภูมิที่เวียนว่ายตายเกิดมีทั้งหมด ๓๑ ภพภูมิ

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ประพฤติกปฏิบัติ เราจะได้ย่ำต๊อกกับความหลงที่มีศัพท์  
ว่า “คน” คนนี้ความหมายหมายถึงความไม่รู้ไม่เข้าใจ ความไม่รู้ไม่เข้าใจนั้น

มันจะวกวนอยู่ที่เก่า มันจะเป็นผู้ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา สัมผัสกับอะไรก็ไปกับ  
สิ่งนั้น ๆ อยู่ในภพภูมินั้น ๆ

เรารู้เราเข้าใจเราจะได้หยุดภพภูมินั้น ๆ ด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยการประพฤติ  
การปฏิบัติ เพื่อเราทั้งหลายจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ด้วยความเข้าใจ  
ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเค้าเรียกว่ามันหลง มันวกวนในความหลงอย่างนั้น จิตใจวกวน  
อย่างนั้นมันจะไปไหนไม่ได้ มันจะเป็นได้แต่เพียงคนเป็นได้แต่เพียงความหลง  
หัวใจของบุคคลนั้นมันจะอยู่ในระนาบแห่งความหลงหรือว่าหัวใจบ่อนคาสโน  
เอาตัวตนเป็นที่ตั้งคือหัวใจบ่อนคาสโน หัวใจบ่อนทำลายความถูกต้อง  
หัวใจบ่อนความหลง

ให้เรารู้เข้าใจ เราจะได้เห็นภัยในความไม่ถูกต้องเห็นภัยในวิภวสงสาร  
ด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ ด้วยเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ พอใจยินดีมีปีติมีความสุข  
มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร  
หัวใจของเราทั้งหลายจะได้หยุดอบายมุขอบายภูมิ

เราทั้งหลายถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราทั้งหลายจะพากันคิดว่า ความสุขทั้งหลาย  
ได้มาจากสิ่งที่อำนวยความสะดวกความสบายด้วยการพัฒนาวิทยาศาสตร์  
อันนี้จริงอันนี้ถูกต้อง ความสุขทั้งหลายมันอยู่พัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์

เราทั้งหลายต้องมีสัมมาทิฐิเราต้องมีความรู้ความเข้าใจพัฒนาวิทยาศาสตร์  
ก็ต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน ถ้าเราพัฒนาวิทยาศาสตร์มันก็ยังเป็นนิติบุคคล  
ตัวตนอยู่

เราต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันด้วยความรู้ความเข้าใจเราทั้งหลายนะ  
ถึงเป็นการพัฒนาครบวงจรด้วยความรู้ความเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจก็จะเอาความหลง  
นำชีวิตเอาวิทยาศาสตร์นำชีวิต

เราต้องเอาทั้งวิทยาศาสตร์เอาทั้งจิตใจไปพร้อม ๆ กันนะ

เราอย่าไปคิดว่าประเทศสิงคโปร์นั้นนะประเทศเล็ก ๆ เท่าอำเภอหนึ่งของเมืองไทยก็ไม่ได้ เค้าพัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์เป็นหนึ่งในเอเชีย  
เพราะเค้าตั้งบ่อนคาสิโน มาเป็นส่วนหนึ่งของประเทศจีนเค้าก็รวยเพราะเค้าพัฒนา  
ตามหลักเหตุตามหลักวิทยาศาสตร์

พวกเราทั้งหลายเมื่อมีปัญญาแล้วต้องรอบคอบนะ มีปัญญาแล้วต้องรอบคอบ  
อย่าลืมนะชีวิตของเรานั้นเป็นรายรับรายจ่ายนะ เราไปจับทางงูเดียวงูมันจะมากัดเรา  
งูพิษมันจะมากัดเรานะ การที่เราเอาหลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องแล้ว  
เราต้องมีหลักการมีอุดมการณ์แล้วก็มีอุดมธรรมนะ หลักการอุดมการณ์มันดีแล้ว  
ถูกต้องหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์นะ แต่ต้องไม่ทิ้งอุดมธรรมนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเอาความรู้สึกที่เอาตัวเป็นที่ตั้งมันเป็นหลักการ  
เป็นอุดมการณ์แล้วอุดมด้วยความหลงนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้เราเอาทั้งหลักการอุดมการณ์  
แล้วก็ยกเลิกอุดมหลงนะ

ให้อาอุตมธรรมให้อาธรรมอาธรรมนุญมันถึงจะสมบูรณ์เข้าถึงความพอเพียง  
เพียงพอเข้าถึงความพอดี เราอยากได้มากมันก็ไม่มาก เราอยากได้น้อยมันก็ไม่น้อย  
เราต้องรู้จักความพอดีเข้าสู่ความสมดุลทั้งรายรับรายจ่าย

เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึง  
ความพอดี การประสูติของพระพุทธเจ้าถึงเป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรีศรูก็เป็น  
วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำเสด็จดับขันธปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ

เราต้องรู้เข้าใจในการประพณีการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้รู้หลักการ  
รู้อุดมการณ์แล้วก็อุดมธรรม เราอยู่ที่ไหนก็พากันปฏิบัติได้ เมื่อเรามีลมปราณ  
มีอายตนะภายใน ๖ ภายนอก ๖ มีธาตุทั้ง ๔ ขันธ์ทั้ง ๕ อยู่ที่ไหนก็ปฏิบัติได้

ให้รู้เข้าใจมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพณีการปฏิบัติ

อย่าไปคิดด้วยอวิชาความหลงเอาแต่หลักการอุดมการณ์เอาแต่วิทยาศาสตร์นะ  
ถ้าเรารวย รวยความหลงมันไม่ตินะ รวยความโง่หลงมงายเรียกว่ารวยไสยศาสตร์  
มันไม่ตินะ ไม่ใช่ความดีมันไม่ใช่บารมีไม่ใช่ปัญญาบริสุทธิ์คุณนะ มันเป็นความหลงนะ

ให้เรารู้เข้าใจ อย่าไปคิดว่าทำไมเราโง่ไปตั้งหลายปี ประเทศสิงคโปร์ประเทศ  
เคাঁเล็กนิตเดียวเคাঁตั้งบ่อนคาสีโนเคাঁรวยกัน ประเทศมาเก๊า ก็เหมือนกัน  
เคাঁรวยกัน

ประเทศสิงคโปร์เคাঁมีหลักเหตุผลมีหลักวิทยาศาสตร์นะ เคাঁคิดว่าประเทศ  
สิงคโปร์มันเล็กนิตเดียว จะทำเกษตรกรรมก็ไม่ได้ จะทำอุตสาหกรรมก็ไม่ได้  
ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโนด้วยหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์ก็รวยได้ เพราะคนในโลกนี้

มันคนมีความไม่ฉลาด เอาความหลงนำชีวิต เอาตัวตนนำชีวิตมันมีมาก ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโน เราสามารถรวยได้ทางวัตถุ ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ เค้มาถึงพากันตั้งบ่อนคาสีโน จะเรียกบ่อนคาสีโนก็ได้หรือเรียกบ่อนแห่งความหลงก็ได้ มันคืออันเดียวกัน

ให้เรารู้เข้าใจ ประเทศไทยเราแผ่นดินกว้างใหญ่ไพศาลเราต้องรู้เข้าใจว่า เราทั้งหลายอย่ายินดีในการเอาความหลงนำชีวิต อย่าไปยินดีในการเอาบ่อนคาสีโน นำชีวิตนะ

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ศาสดาทุกศาสนาเค้ามายกเลิกบ่อนคาสีโน มายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ ให้เรารู้เข้าใจ ถ้าเรารู้เข้าใจ ทุกอย่างนะไม่มีปัญหา ปัญหาอยู่ที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจนะ

เราทั้งหลายนะต้องเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต อย่าไปคิดว่าทำเหมือน พระพุทธเจ้าทำเหมือนพระอรหันต์ใครจะทำได้ เราคิดอย่างนั้นไม่ได้นะ ผู้ที่ทำไม่ได้ก็คือคนตายแล้ว ถ้าคนตายแล้วมันตายแล้วมันเกษียณแล้วมันทำไม่ได้ ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่นี้ ทำได้ คนที่ทำไม่ได้ก็มีแต่คนบ้า คนบ้านี้ทำไม่ได้เพราะสมองมันเสียแล้วมันบ้าแล้ว เค้ถึงไม่เอาเรื่องเอาราวกับคนบ้านะ ส่วนราชการก็ไม่เอาเรื่องเอาราวกับคนบ้า ทาง ศาสนาก็ไม่เอาเรื่องเอาราวกับคนบ้า คนที่ทำไม่ได้ก็คือคนที่เอาความรู้สึกนำชีวิต เอา ตัวตนนำชีวิตบุคคลนี้เรียกว่ามีเชื้อว่า เอาตัวตนนำชีวิตเรียกว่าเป็นดีเอ็นเอแห่งความ บ้านะ ให้เรารู้เราเข้าใจในชีวิตที่ประเสริฐ

เราให้เข้าใจว่าเราทุกคนก็ทำได้ ถ้าเราเอาตัวตนนำชีวิตมันไม่ได้แน่นอน มันต้อง พังทลายเหมือนตึก สตง.เพราะตัวตึกนั้นมันคือทำไม่ได้ ตัวตึกนั้นมันแต่ทุกข์เกิดขึ้น

ทุกข์ตั้งอยู่ ทุกข์ดับไป นอกจากทุกข์ไม่มี ตัวตนนั้นคือทำไม่ได้ ถ้าเรารู้ว่าเราทำไม่ได้ เราก็ไม่ต้องเป็นนักหลอกลวง นักต้มตุ๋นนะ ให้เข้าใจว่า ถ้าไม่มีข้าราชการไม่มีนักการเมืองไม่มีนักบวชก็ให้มันเจ้ำกันไป ไม่มีพระก็อย่าให้มันมีโจรให้มันเจ้ำกันไป ถ้ามีโจรแล้วมันจะมีพระได้อย่างไร ไม่มีข้าราชการนักการเมืองที่มาโกงกินคอร์รัปชั่นก็ขออย่าให้มันมีโจรให้มันเจ้ำกันไป เราจะได้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี จะได้เข้าถึงความสงบ เข้าถึงปัญญาที่บริสุทธิ์คุณ

ขอนุโมทนากับท่านทั้งหลายนะ ท่านทั้งหลายนี้เป็นคนที่ดีมาก เป็นคนที่ปัญญามาก เป็นผู้ที่ประเสริฐได้รับทรัพยากรที่ประเสริฐเกิดมาเป็นมนุษย์ มีอายุขัยอยู่ได้ร่วมหนึ่งศตวรรษหรือร่วมร้อยปี ทำดี ๆ มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา มีธรรมมีธรรมบุญในการประพฤติปฏิบัติอยู่ได้มากกว่าร้อยปี

ท่านเป็นผู้ที่โชคดีจะได้เป็นผู้ที่ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง ปฏิบัติเพื่อออกจากทุกข์ ปฏิบัติเพื่อเป็นดีเอ็นดีที่เป็นตัวอย่างแก่กุลบุตรลูกหลานเข้าถึงความถูกต้อง เข้าถึงความเป็นธรรมความยุติธรรม เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงพระนิพพาน ที่เป็นบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพรู้ทั้งใจที่เป็นบริสุทธิ์คุณเป็นคุณ พระนิพพานคือบ้านของเราที่เป็นบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพรู้ทั้งใจนี่คือพระนิพพานบ้านของเรา

บุญกุศลที่เราได้บำเพ็ญบารมีของเราเป็นประโยชน์ต่อเราและมหาชนนะ

-----